

W ŚRODĘ DNIA 17. LUTEGO 1868

Rocznica urodzin Najjaśniejszego Cesarza Jmci naszego d. 12 Lutego obchodzona tu była uroczystą Wotywą i Te Deum w katedralnym kościele, którą J.W. Jmć Xiądz Gawroński, Biskup Krakowski i tajny J. C. K. Mei Radca, pontyfikalnie śpiewał, pod czas której z dziań i ręczney broni dawano ognia. Wszystkie tutejsze rządowe Władze, Jenerałność i Różna publiczność znajdowały się na tem nabożeństwie.

Z Opatawa d. 12. Lutego.

Z okazji Narodzin rocznicy Najjaśniejszego Cesarza Jmć odprawiona została w tutejszej Kolegii wotywa przez miejscowego Kanonika Proboszcza W. Jmć X. Felixa Świecickiego, P. O. D. w przytomności władz Politycznych i Cywilnych, na których czele znajdował się W. Retoliszka Kommissarz tutejszego Dystryktu, Oficjalist magazynowi, Kuratella miasta, i mnóstwo ludu z parafii zgromadziło się, którą to uroczystość w wigilią ogłosiły huczne kilkokrotne wystrzały z miedzierzy, ja też samo po skończonym *Te Deum* powtórzyły. Cechy zaś przy rozwiniętych swoich chorągwiach

hołd powinny okazywały. Przy wychodzie z kościoła: "Niech żyje Cesarz i z Najjaśniejszym Domem", głosy słyszeć się dały.

Z Wiednia d. 10. Lutego.

W niedzielę d. 7 Lutego było w zamkowym kościele zwyczajne nabożeństwo.

W poniedziałek d. 8 Najjaśniejsza Cesarzowa Jmć jako najwyższa opiekunka gwiazdzistego orderu damskiego reczyła się znajdować z Arcy Xżniczka Jmć Maryą Ludwiką i obecnymi tu tego orderu damami na dorocznym ekwiali w zamkowym kościele za ś. p. Cesarzową Jmć Eleonorę z domu Xżniczkę Mantuańską, jako założycielkę tego orderu i zmarłą tegoż orderu damy.

J. C. K. Mość raczył Malrzwowi Jędrzejowi Gayling przez wzgląd na jego przez 22 lat udworu roboty, jego pilność i nieinteressowność nadać tytuł C. K. nadwornego malarza, a robiącemu dworskie srebra Franciszkowi Wirth, przez wzgląd na jego zręczność, gustowną robotę, pilność i rzetelność, przez które pozyskał powszechną zaufanie, iako też przez wzgląd na dosko-

nałą robotę dworską, tytuł C. K. nadwornego złoźnika.

Na zdana J. C. K. Mei nayspokorniejszą sprawę raczył J. C. K. Mośe złożyć przez staranność nadwornego i sądowego Adwokata, Doktora Heintl założone towarzyltwa rolnicze w Wiedniu, pod tytułem "C. K. rolnicze go spodarłwo", z ukontentowaniem potwierdzić, i oraz naysłaskawiey rozkazać, aby znanemu jako autorowi; pilnemu w popieraniu poleconych sobie spraw, i światłemu patriotcie, Doktorowi Heintl, oświadczone J. C. K. Mei ukontentowanie. Towarzystwo to, które założyło sobie za cel pomnożyć i ulepszyć rolnicze gospodarłwo, liczy już przy początku swym pomiędzy swoimi członkami wielu urzędnikow nadwornych i stanu, wielu z wyższej szlachty i nayswiększych dóbr posiadaczow, uczonych i praktycznych gospodarzy, nadto Arcy Xżę Jmć Jan raczył za pozwoleniem J. C. K. Mei podjąć się b. d. z tego protektorem.

Dokończenie przerwany w przedostatniej naszej gazecie odbyty na Wiedeńskim ratuszu uroczystości z powodu wyposarzenia 80 cnotliwych dziewcząt.

Nastąpiło potem losowanie. Z srebrnego naczennia, w którym znajdowały się zwinięte kartki z imionami dziewcząt, wyciągane były jedna po drugiej i wezwano dziewczynę, której imie wyciągnięto do losowania. Ta wyciągnęła z innego srebrnego naczennia los, oddała go W. Kanclerzowi, który go rozwinął, powiedział jego Numer i kwotę posagu, który sekretarz magistratowy ogłosił i w protokół zapisał. Dziewczynie dany potem był bilet z wyrażeniem imię przezwiska, którego powierzchnia część odcięta została i przy urzędzie została. Na drugiej stronie biletu znajdowało się następujące naczennienie;

Właścicielka tego biletu, który nie może być w żadnym przypadku sprzedany, ma go po zaślubieniu i złożeniu zaświadczenia od plebana, że jest zaślubioną, do tutejszego urzędu przynieść, i odbierze za kwitem wyrażony na nim posag. Z resztą rozumie się, że właścicielka tego biletu, ma prowadzić daley uczciwe życie. W przypadku gdyby przez przeciąg czasu nim za mąż poydzie, pozyskała nie spodziewany iakowy majątek, lub umarła, magistrat zachowuje sobie prawo przełania tego dobrodzieystwa na inną ubogą i cnotliwą dziewczynę. Z Magistratu C. K. stołecznego i rezydentonalnego miała Wiednia d. 23 Stycznia 1808 Franciszek Gabeis, Sekretarz., Po rozdaniu wszystkich losow podziękował C. K. Rządca i Prezydent, P. Wehleben, w imieniu magistratu i wszystkich dobroczyńcow, W. Kanclerzowi i innym przytomnym osobom za zaszczytowanie tej uroczystości swoją obecnością i przydanie tej świetności, na co Wielki Kanclerz odpowiedział, iż bardzo go cieszy, że wysokie zaślubienie Naysłaskawiejszego Ce-arza w tak pięknym sposobie obchodzone było. Tak zakończyła się uroczystość, której jest początkiem dobroci i szczęścia naysłaskawiejszego Monarchow, uskutecznił i wspaniały sposób myślenia przyjaioł ludzkości, a celem błogostawieństwo uszczęśliwionych małżonkow i małżonek i polepszenie stanu ich potomstwa. Ezy radości i wdzięczności lały się po jagodach uszczęśliwionych a błogostawieństwa Wysokich Naysłaskawiejszych Małżonkow i szlachetnych dobroczyńcow wznosiły się pod niebiosa. Kosztująca tyleż tryumfalna brama byłaby w krótko zapomniana, lecz skutki polepszenia stanu rodzicow będą wiecznym pomnikiem w ich potomkach.

Dzisiejsza gazeta dworska następujące

zawiera w sobie wiadomości z Turczach:

Pomiedzy janczarami zaszły na końcu Grudnia i na początku Stycznia nowe zaburzenia. Między oddziałem Tabals (zalogą Dindallow) i kompanią Topris (artylerją W. Sultana) przyszło z pojedynczego przy padkowego pokłócenia się do krwawych kroków; zalogi Azyatyckich i Europejskich zamków przez brak tylko stał w do przeprawy i przez pośpieszenie z miasta dowodców janczarów wstrzymane zostały od zstoczenia z sobą formalnej bitwy. W kilka dni potem zostało jednak kilku hersztów schwytyanych i straconych.

W zimowym obzbie W. Wezyra w Adryanopolu i Schiamia czynon sa wielkie uzbrojenia. Rozeym zawarty w Słobosia między Rosją i Portą kończy się jak wiadomo w Kwietniu. Rosyjskie woysko trzymają tak jak dawniey osadzone Moldawią i Wołoszczyznę.

Z Peterzburga d. 16. Stycznia.

W dzień nowego roku była u dworu liczna siódzka. W wieczor był bal, na który rozdano 20 000 biletów. Przy śląk licznyim zgromadzeniu panował w wspaniale oświeconych salach największy porządek. Najjaśniejszy Imperator iadł z swoją familii, zagranicznymi postaciami i nappierwszemi urzędnikami państwa przy nakrytym na 300 osob stole. Okazałość i guśc towarzyszyły tej uczcie.

Jenerał, Baron Sakomelski, jest na miejscu Jenerala Hrabi Arakszeiewa inspektorem całej artylerji mianowany, a Xżę Łabanow Rostowski woyskowym rzadcą Peterzburga.

Jenerał piechoty, Hrabia Buxhewden, przybył do tutejszey stolicy.

Kommissya do obrachowania wzajemnych pretensyj między Angielskimi i Rosyjskimi

mi poddanemi już jest ustanowiona. Składa się z 6 kupców pod prezydencyą członka kolegium handlowego.

Od nowego roku chwyciło nakoniec mierne zimno, które zdaje się, że będzie trzymać. Przez ciągłą odwilż wstrzymany był dowoz potrzeb do stolicy, lecz rząd baczny, aby stolica na tem nie cierpiała, rozkazał publiczności dostarczyć z magazynow mąki po taniej bardzo cenie, tak iż najmniejszy nie dał się czuć niedostatkiem.

Tymy radca, Hrabia Strogonow, został na przę jako jenerał major w woysku umieszczoney.

Z Paryża d. 25. Stycznia.

Przedmioty dotychczasowych obrad senatu są już wiadome. D. 21 wydał senat następującą uchwałę, którą Cesarz w ustawę zamienił:

Art. I. 80,000 popisowych z popisu roku 1809 oddają się do rozrządzenia rządu. 2. Między wybranemi z młodzieży urodzoney od 1go Stycznia 1789 do 1go Stycznia 1790 roku. 3. Między bydź, jeżeli tego będzie potrzeba, w tenże najstarszym roku użytymi do odwodowych legonow wewnątrz państwa, i do zastąpienia luk w różnych regimentach, których odwody znajdują się we Francji.

W mowie, którą Radca stanu Regnaud de St. Jean d'Angely, wnosząc projekt do powyższej uchwały względem popisu miał, wyraził:

"Gdy przez mądrość waszą, Senatorowie, wezwaliście pod chorągwie popisowych 1808 roku, życzenia wasze były za pokojem, który przez świetne zwycięstwa był przygotowany. Chcieliście nowemi sposobami zapewnić zwycięstwo i pokoy. Skutek uprzedził wasze nadzieie. Pochodnia wojny zagaszoną została na statym lądzie; trwały

pokoju poprzyśiężony jest pomiędzy dwiema największemi w świecie Monarchami i Europa zaczęta oddychać. Lecz znajduje się jeden rząd, który spokojność Europy napętni rozpaczą, pokój strachem; niezgoda jest jego potrzebą, a wojna nadzieją. Anglija odpowiedziała na szlachetnie ofiarowane z strony Rosji pośrednictwo napadnięciem ogniem i mieczem na najdawniejszego jej sprzymierzyńca, dała przez to uroczysty poznac wzgardę przeciw wszelkim prawom narodów i ogłosiła w wieloletnim sposobie zasady wiecznej wojny. Gwałt wszystkich Monarchów jest odpowiedzią na obelżywe manifesty, na podstępne oświadczenia i na barbarzyńskie rozporządzenia gabinetu St. James. Przepowiedzenia, które wam mowcy J. C. K. Mci z tej mowy przed rokiem uczynili, dopełnione zostały. — Stały ląd (powiedzieliśmy wam) stał się ląd, który Anglija zapaliła nęskiem, prowadzić potem będzie okropną przeciw niej wojnę. Rozciągnawszy na wszystkie brzegi zasady, które ona na morzu rozpostarła, zwrócimy ją do dawnych zasad prawa narodów i polarowych krajów. Przez wyłączenie Angielskich okrętów od wszystkich brzegów, gdzie tylko mamy żołnierzy lub sprzymierzyńców, będzie Angielskie ministerium ukarane, że nie chciało światu przywrócić pokoju. — Te były słowa. Senatorowie, któreśmy do was wyrzekli, żądając popisu na rok 1808ny, i w rzeczy samej uformowała się od tego czasu święta i potężna liga, dla ukarania Angielskiej oligarchii, dla obrony prawa narodów i zemszczenia ludzkości. Zaczawszy od Bałtyckiego aż do śródziemnego morza, od Nilu aż do Newy, zaledwo kilka jeszcze znajduje się brzegów, do których Angielskie okręty przybić mogą. Lecz nie dosyć na tem, Anglija musi

być z jednej części świata wypartą a w wszystkich innych zagrożoną. Nie będzie wiedzieć, gdzie ma szczupłego swojego wojska użyć. Wojska nasze muszą być ogromniejsze niżeli kiedy, muszą być gotowymi do poprowadzenia zwyciężkich i mściwych naszych orłów do ich posiadłości. Te są, Mci Panowie, powody, które skłoniły J. C. K. Mość do żądania od was nowego popisu. Wybranie przeszłego zaręczyło pokój na lądzie; wybranie teraźniejszego popisu będzie rękojmią morskiego pokoju. Przez złupienie arsenału i portu Kopenhagskiego, i przez uprowadzenie Portugalskiej floty nie pozostał ląd bez wojennych okrętów. Legiony nasze mogą jeszcze dotrzeć do Anglii. Ilandya może się jeszcze spodziewać wsparcia przeciw uciesnieniu; wschód i Indyje mogą jeszcze znaleźć oswobodzicieli. W czasie gdy dawne nasze falangi udadzą się w drogę, dla przyspieszenia dla sprawiedliwości, nowe legiony, złożone z młodych i odważnych ludzi, uczyć się będą karności i boju pod okryciem owych urzędników wojskowych, owych jenerałów-senatorów, którzy tak szczęśliwym zapalem utworzyli już dobrych wojowników, dla zastąpienia tych, których wojna oyczyziła wydrze, lub tych, którzy otrzymała pozwolenie udania się na łono swych rodzin. — J. C. K. Mość ma aż nadto sposobów do uskutecznienia swych widoków względem pokoju, lub do wykonania planów wojny. J. C. K. Mość połączy z potężnym ramieniem wiernych swoich sprzymierzyńców dla wspólnego triumfu tak ogromne siły, iż wypadek nie może być wątpliwy. Tak potężna i obfita w sposoby liga nakłoni ukońiec naszych nieprzyjaciół bojaźnią do sprawiedliwości lub zwycięstwem do poddania się. ,

Monitor ogłosił daley dwa rapporta Ministra zagranicznych związkow, P. Champagny do Cesarza. Pierwszy jest pod d. 21 Października. Wystawione jest w nim tyrańskie i obrzydłe postępowanie Anglii. Daley wyraża między innymi rzeczony minister: — Nie ma żadnego w Europie Monarchy, któryby mógł zaprzeczyć, iż iak skoro iego granice, iego powęga nadwerczoneby zostały z szkodą W. C. K. Mci, żeby nie był za to odpowiedzialnym. Jeżeliby w jakimkolwiek porcie z brony był okręt Francuzki, tedy rząd, do którego port należy, powinien gwałt i wyrządzenia szkodę poddanym W. C. K. Mci uważać jako wyrządzone s bę znieuwagę, i przymusić gwałtem Anglią do szanowania iego portow i granic. Gdyby zaś in czezy postąpił, stałby się współwinnym wyrządzonego przez Anglią poddanym W. C. K. Mci bezprawia, i wystawiłby się na wojnę z W. C. K. Mcią. Okręty którego bądź mocarstwa są niejako częścią iego kraju, które po marzu pływają, i pod zastoną bandery powinny używać zupełney niepedległości. Wszystkie mocarstwa Europeyskie muszą się teraz przeciw Anglii połączyć i wojnę przeciw niej toczyć. Zadnego ognia nie powinno do całego śródziemnego morza brakować, ani nie powinno pękać. (Tu następuje opis postępowania dworu Lizbońskiego.) Portugalia opatrywała w żywność w Rio Janeiro Anglikow, którzy przeznaczonemi byli przeciw Buenos - Ayres i przeciw Egiptowi. Francuzki konsul aresztowany był w porcie Faro. Portugalia powinna była w odwecie aresztować będących w iey kraju Anglikow i ich towary zatrzymać. Oświadczyła się nakoniec, iż chce należeć do wojny przeciw Anglii; lecz chciała ciaz prowadzić tę wojnę w porzuceniu się z Anglią.

Chciano zostawić wolny handel Anglikem do Portugalii i do innych części Europy przez Portugalią. Angielska wyprawa z Kopenhagi oczekiwana była w Portugalii na pomoc. Upraszam przeto W. C. K. Mci, abys raczył kazac wydać paszporty do wyjazdu Portugalskiemu poselstwu i zerwał pokojowe stosunki z Portugalią. W. C. K. Mość upatruiesz, stosownie do swych zamiarow, w wojnie bardzieję klęskę ludzkości, nizeli widoki sławy, gdyż wszystkie Jego życzenia zmierzają iedynie do poświęcenia się dobru swiego państwa. „

Drugi rapport ministra Champagny, podany J. C. K. Mci pod d. 2 Stycznia, zswiera w sobie wiadome już zdarzenia w Portugalii zasze. Między innymi przywiezdziono w nim jest: „ Hiszpania obawia się o Kadyx i Ceuta. Anglicy zdają się przeciw tem okolicom wymierzać swe tajne wyprawy. Wyszadzili bardzo wiele woyska do Gibraltaru. „

— *Rapport ministra wojenego do J. C. K. Mci.*

„ W. C. K. Mość rozkazales mi utworzyć pierwszy i drugi obserwacyyny korpus w departamencie Girondy. Pierwszy z tych korpusow pod rozkazami Jenerala Junot zdobył Portugalią. Pierwsza straż drugiego może za pierwszym postąpić, jeżeli tego wypadła potrzeba. Chciales W. C. K. Mość, którego przezornosc wszystko obymaie, aby obserwacyyny korpus Oceanu, który powierzyles rozkazem Marszałka Moncey, stanowił trzecią linią. — Konieczność zamknięcia portow stałego ladu dla nieubłąganych naszych nieprzyjaciol, i niemna w wszystkich miejscach dostatecznych sil, dla korzystania z szczęśliwych okolicznosci, które się zdarzyć mogą, do przeniesienia wojny do Anglii, Irlandyi

lub wschodnich Indyi, wskazać może potrzebę wybrania popisowych ludzi na rok 1809. Luba cała Europa zapalita się gniewem przeciw Anglii, lubo nigdy Francya nie miała tak liczne go woyska jak teraz, nie jest wszelko jeszcze dosyć. Wpływ Angielski musi wszędzie być atakowany, gdzie tylko się znajduje, aż do ciwili, w której widok wielu niebezpieczeństw skłoni Anglię do odwołania z swey rady oligurców, którzy nią kierują, i do powierzenia swych rządów mądrym mężom, którzy będą w stanie połączyć miłość i dobro oyczyzny z dobrem i miłością ludzkości. — Prosta polityka mogłaby W. C. K. Mość skłonić do rozbrojenia; lecz taka polityka byłaby nieszczęściem dla Francyi, gdyż niezupełniłaby przygotowanych od W. C. K. Mci wielkich wypadków. Zmianą zmniejszenia, musisz W. C. K. Mość owszem powiększyć swe woyska, poki Anglija nie uzna niepodległości wszystkich mocarstw i nie powroci morzom tej spokojności, którą W. C. K. Mość przyrzekł Ładowi. Cierpiż W. C. K. Mość bezwzględną, za wynagasz od swych ludzi nowych ofiar i nowe wkładasz na nie obowiązki; lecz musisz także usłuchać głosu wszystkich Francuzów: "Ne spoczniemy poty, poki morze nie będzie wolnem, i poki słuszny pokoy nie przywróci Francyi użytecznego i potrzebnego prawa.", Zostań z naygłębszym uszanowaniem, &c. W Paryżu d. 6 Stycznia 1808.

Podp. Clark.,

Druga uchwała senatu pod d. 21 Stycznia zawiera w sobie co następuje:

Art. 1. Miasta Kel, Kastel, Wesel, Flesinga i ich okolice przyłączone są do państwa Francuzkiego. 2) Kel należy do departamentu niższego Renu, Kastel do departamentu Dounersberg, Wesel do departa-

mentu Rery, a Flesinga do departamentu Skaldy.

Podług listu Francuzkiego konsula z Cagliari, wydał Król Jmć Sardyański rozkaz, ażeby zabrane przed Sardyańskie ni brzegami przez Anglików przeciw prawu narodow okręty w całości powrocone zostały.

Xz. Frias, nadzwyczajny ambassador Króla Jmć Hiszpańskiego, miał wczoraj po żegnaniu audyencya u J. C. K. Mci.

Gauec Mainz (mowi tu eysze pisma) który zwiózł z Londynu ultimatum do Wiednia, przybył tu znowu. W Nancy napotkał Austriackiego gabinetowego guńca, który iechał z Paryża do Wiednia.

Ministr wylicza, iż od 1go Grudnia 1807 do 10 Stycznia 1808 zabranych i do Francuzkich portow przyprowadzonych zostało 32 Angielskich, 5 Portugalskich i 1 Szwedzki okręty. Po między nimi znajduje się także Angielski kuter Lord Keith o 10 działach, który do Kusbawen przyprowadzony z stał.

Thomas, Durand i Senard, którzy na ulicy Fosse Montmartres handel prowadzili, zostali przez sąkryminalny jako podstępni bankruci na 6 letnie kajdany i wystawienie na publiczny widok skazanemi.

Z Londynu d. 14. Stycznia.

(Przez Paryż.)

Prawie co godzina odbieramy okropne doniesienia oszkodkich, które burza poczyniła. Liczą przeszło 30 okrętów, które zatopiły się z wszystkim ludem. Przeszło połowa przewozowych statków, należących do wyprawy Kottona i Spencera, które burza od drugiej połowy oddzieliła, nie wiemy dotąd gdzie się podziały, a druga połowa, która schroniła się do naszych portów, tak jest sko-

latana, iż za 5 tygodni nie będzie jeszcze mo-
gła wyjść na morze; zgola powiedzieć mo-
żna, iż wyprawa Generała Spencera jest zu-
pełnie zniszczona, gdyż musi być na nowo
uzbrojona, nie rachując straty w ludziach i w
okrętach.

Generał Miranda podał rządowi buntow-
nicze projekta. Obowiązuje się z 4 liniowe-
mi okrętami i 7000 lądowego wojska przei-
stoczyć wszystkie prowincye Hiszpańskie w
nowym świecie na kraj niepodległy pod opie-
ką Anglii.

Gazeta dworska zawiera w sobie odez-
wę pod d. 6. t. m. w treści; "Ze Król zwa-
żywszy okoliczności, które go zniechęciły do
prowadzenia dalej słuszney i konieczney woj-
ny, i w nadziei, że Bóg wesprze jego oręż na
i dzień i na wodzie, nakazał na dzień 15 Lutego
w całym połączenem królestwie uroczyste
nabżeństwo skruchy, żeby on i lud jego
błagał u podłożka ołtarza o przebaczenie grze-
chów i zażuczenie kary, i prosił najpokorniej
Majestatu Baskiego, aby pobłogosławił
orężowi i udarował królestwo pokojem."

Mowią, iż Hr. bia Mier przywiozł do
Londynu od Austryackiego Ambassadiera w
Paryżu, Hrabię Metternicha, propozycye
do utworzenia układów spokoju między An-
glią i Francją, na co Angielscy ministrowie
odpowiedzieć mieli: "Ze Anglii nie
jest wzbroną do utworzenia układów o po-
koju z mocarstwami lądowemi, jednak muszą
pierwey być główne zasady układów ozna-
czone; że minister um Angielskie nie chce się
zakoże w żaden sposób do wewnętrznych u-
rządzeń Francji mieszać, pod warunkiem, a-
by o samowładności m rza nie było w ukła-
dach wzmianki." — Gazeta Kantska czyni z
tego powodu następującą uwagę: "Jeżeli ta
odpowiedzielił prawdwa, tedy znika wszel-

ka nadzieia pokoju. Francya należy do Fran-
cuzow, i oni mogą rządzić swoim królem jak im
się podoba; lecz morze należy tylko do sa-
mych Anglikow? Przecieżby tak by dź mu-
siało, gdyby Francya nie mogła się w żaden
sposób do samowładności tego żywiciu mie-
szać. Jeżeli Francji czyniona jest podobna
propozycya, tedy tyle znaczy, jak gdy by
dway właściciele niepodzielnego dobra po-
wiedzieli jeden do drugiego: Ja nie chcę się
mieszać do własności, która jedynie do ciebie
należy, ale i ty nie masz się mieszać do wła-
sności, którą wespółnie posiadamy."

Szesnaście okrętów floty wyładowane
towarami Europejskimi do odplynienia do
Brazylii.

Kupcy prowadzący handel do Ameryki
zgrupowali się w gospodzie Lordynka zwa-
ną, w celu ułczenia do Króla prozby, aby ze-
chciał cofnąć kazać przedsięwzięte pod d. 11
Listopada środki, lub przynajmniej one złego-
dzić, ponieważ dają się już czuć złe ich
skutki.

Z Utrechtu d. 24. Stycznia.

Wczoraj wydany tu został następujący
Królewski wyrok;

Iulwik Napoleon, &c. &c. Zważywszy,
iż każdy lud w teraźniejszym stanie Europy
obowiązany jest do pomagania, ile w jego mocy
do zwycięstwa słatego lądu w walce, która
długo trwać nie może, i której ukończenie
nie jest wątpliwe; zważywszy, iż naszym jest
obowiązkiem i zgadza się z najdroższymi inte-
ressem naszego ludu, uczynić nie tylko zado-
syc żądaniom Cesarza Francuzow, naszego
kochanego Brata, ale nawet one uprzedzać
zważywszy, iż wynadgrózenie szkód i ulga,
których nasz kraj ma prawo żądać i oczeki-
wać, zupełnie zależą od potężnego pośredni-
ctwa Francji; zważywszy nakoniec, iż jak-

kolwiek są wielkie ofiary, które nasz kraj poczynił i iakkolwiek smutne jest jego położenie tak co do handlu, iako i skarbu, ważną wszelako jest rzeczą, aby wszelką wątpliwość (względem naszych w tej mierze uczuciów oddalić, i okazać iak najwidoczniey przychylność ludu do wspólney sprawy; postanowiliśmy przeto i stanowimy co następuje:

Art. 1. Od oznajmienia niniejszego wyroku wszystkie porty naszego królestwa mają być dla wszystkich okrętów i statków, iakiego bądź kraju, bez żadnego wyjątku zamknięte, wyjąwszy iedynie przypadek w 2gim artykule wymienionym, i to tylko tymczasowo, poki inaczey nie rozporządziemy.

Art. 2. Zbrojne okręty naszych sprzymierzyńców nie podpadają powyższemu rozporządzeniu. Mają być wolno zawiać do naszych portów i odpływać, i poczynione na wspólnym nieprzyjacielu zdobycze do nich w prowadzać; muszą się iednak przybываяc lub odpływając do będących w tej mierze przepisów stosować.

Art. 3. Okręty sprzymierzyńców lub neutralnych mocarstw, które przed niebezpieczeństwem morskim schronią się do naszych portów, nie powinny mieć żadney komunikacyi z mieszkańcami kraju. Mają zostawać pod kwarantanną i pod najsurowszym dozorem. Dowodzący morski jest obowiązany iak tylko pora pozwoli zaraz im się kazać oddalić.

Art. 4. Minister nasz wojenny, gdy tego minister skarbowy żądać będzie, ma wyznaczyć urzędnikow, którzyby czuwali nad najsurowszym wykonaniem niniejszego wyroku.

Art. 5. Rybacy zostawać mają pod dozorem będących nad brzegami cywilaych i woj-

skowych władz, które iak najsurowszy pod odpowiedzialnością przestrzegac mają, aby przez rybakow nie była utrzymywana komunikacya z nieprzyjacielskimi lub innemi okrętami. Z tego nawet powodu ma być, ile możności, na każdy wypływający rybacki statek dodany żołnierz, który za powrotem ma donieść, jeżeliby w czem przestąpiony był niniejszy zakaz, za co rybak i lud podpada karze.

Art. 6. Nasi ministrowie skarbu sprawiedliwości, policyi, &c. mają zlecenie wykonać niniejszy wyrok.

Mianowany pełnomocnym ministrem i nadzwyczajnym posłem przy dworze Petersburskim pierwszy Prezydent rady stanu, P. Six, wyjechał d. 20 t. m. do Petersburga. P. Cambier, dotychczasowy minister osad, mianowany został ministrem wiceprezydentem rady stanu.

D. 23 t. m. miała miejsce deputacya do wschodniej Fryzyi i państwa Jewer audyencyą u J. K. Mei. —

Mowią znowu o wyjeździe Króla do Amsterdamu.

Z Włoch d. 20. Stycznia.

Senator Lucyan Bonaparte rozmawiał z Oycem Świętym po powrocie z Mantui dwie godziny. Prowadzi on w Rzymie spokojne życie i lubiony jest od ludu, ponieważ czasami daje ubogiem pieniądze, a kościołom podarunki. W krajach Papieżkich posiada dobra za 200 000 szkodow.

Od brzegow niższej Elby d. 22. Stycznia.

Francuskie i Hiszpańskie woyska, które jeszcze w Hamburgu i na obu brzegach Elby w znaczney liczbie stoją, kupują teraz mapy królestwa Szwedzkiego.

W Kraju Meklenburskim i w Pomeranii Szwedzkiey spisują wszystkich zdalnych do służby maytkow i okręty.

GAZETY KRAKOWSKIE

W R SRODĘ DNIA 17. LUTEGO 1808.

Z Amsterdamu d. 24. Stycznia.

Z Weiterschelling donoszą pod d. 19 t. m. iż Angielska fregata Flora o 30 działach, pod Kapitanem Bland i 240 mająca maytkow rozbiła się p. d. brzegami Terschelling, z której 133 ludzi wyratowano i na ląd wysadzono.

Z Paryża piszą pod d. 21 t. m. iż do celnych komor w Kale i Diepie postane zostały rozkazy, aby rzeczy ambasadorow Austriackiego i Rosyjskiego, którzy z Londynu są oczekiwani, wolno wpuszczone zostały do Francyi.

Nieszczęście, które w nocy na 15 t. m. spotkało prowincya Zelandya, a mianowicie wyspę Walcheren i miasto Flesingę przechodzi wszelki opis: przeszło 200 osób różnego wieku utraciło życie przez wylew wody. Szlachetny czyn jednego Francuzkiego żołnierza nazwiskiem Fin nie powinien być zamierzony. Przyszedł w Flesindze do jednego domu, gdzie 15 letnia dziewczyna, pływająca od 3 godzin na łóżku w piwnicy wołała o ratunek, lecz nikt nie pow. żył się własnego narażać życia. Fin zmierzyl w piwnicy wodę i znalazł, że mu po szyję był; rozebrał się do naga; kazał się na linie do piwnicy spuścić, przyczem spu-

szczono razem zapaloną świecę. Brodził po szyję w wodzie, wołał dziewczyny, która, gdy mu się odeszwała, zbliżył się do icy łożka, wziął ją na głowę i szczęśliwie wyratował.

Z Frankfortu d. 24. Stycznia.

Xzę Neufszatelski, wicehetman Francuzki napisał do Xcia Prymasa z rozkazu Cesarza Jmę list następujący:

"Mci Xzę! Miałem honor [uwiadomić W. X. Mość, iż wydałem rozkazy, że poddani W. X. Mci nie powinni w czasie przechozu woysk żadnych innych ciężarów ponosić, tylko takie jak we Francyi, i że woyskowe władze niemogą nic więcej w krajach W. X. Mci wymagać, tylko tego co im we Francyi jest pozwolone; powtarzam te rozkazy i spodziewam się, iż życzenia W. X. Mci dopełnione zostaną. Zleciłem jeneralnemu intendentowi wielkiego woyska, aby dopełnił tych rozkazow i ponowił potrzebne rozkazy i instrukcyje do wszystkich Francuzkich kommissarzy woyskowych znajdujących się w krajach W. X. Mci. Korzystam z tej okazji dla ponowienia W. Xciey Mci wysokiego moiego szacunku.

Podp. Xzę Alexander.

Z Lunewillu d. 12. Lutego.

Roslyyski Pułkownik Bibikow, który tu przybył dla zaspokoienia długow, które tu officerowie Roslyyscy pozaciągali, opuścił już nasze miasto. Współobywatele nasi, chcąc okazać P. Bibikow swoy szacunek i poważanie za sposob, z jakim dopełnił wspaniałych zleceń swego Monarchy, udarowali go medalem z napisem: *Pamięć na Lunewil*, do którego dołączyli list następujący:

Kupecy Lunewillscy do P. Bibikowa.

" Jeżeli słodką i przyjemną było rzeczą dać nieiaką pomoc officerom W Pana narodu, tedy mieliśmy za to ukontentowanie widzieć w W Panu cuoty wspaniałego Monarchy, który ściąga na siebie nietylko podziwienie cudzoziemców, ale nawet uszczęśliwia swe ludy. Dla uczynienia pamiętki W Pana szacunku tyle trwałym, ile prawdziwie zasługuie, kazaliśmy go na medalu wyryć, który mamy honor W Panu oddać; gdy go przyjmiesz, spodziewamy się, że W Pana uczucia połączą się z naszymi nierozzerwanym węzłem.

Mamy honor zostawać z wysokim poważaniem, &c.

Z Konstantynopola d. 27. Grudnia.

Francuzki ambasador, Jenerał Sebastiani, odebrał przez Roslyyskiego gońca, którego Roslyyski Feldmarszałek Xię Prozorowski z Jafa do niego wysłał, ważne listy. Zaraz po ich odebraniu odprawił kilka naradzeń z Reissendem, i wyprawił potem gońca do Wiednia, który zapewne uda się stamtąd do Paryża.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 15 i 16 Lutego 1808.

Korzec Pszenicy	- - -	zł. pol. 52 do 58.
— Zyta	- - -	48 — 54.
— Jęczmienia	- - -	40 — 46.
— Owsa	- - -	20 — 23.
— Grochu	- - -	52 — 60.
— Kaszyagłaney	- - -	83 — 100.

W Wiedniu d. 7. Lutego.

Meca wynosząca pół korca natzago:

— Płzenicy	- - -	zł. pol. 24 do 30.
— Zyta	- - -	16 — 19.
— Jęczmienia	- - -	16 — 18.
— Owsa	- - -	13 — 15.

DONIESIENIA.

Na mocy dekretu Wysokiego C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego dnia 3go Lutego 1808 roku do Nru 893 wysanego — rzeczy po niegdy Jmc X. Franciszku Ceyplerze pozostałe dnia 18go Lutego b. r. w kamienicy Poddziekania zwaney, w Zamku Krakowskim stojącej sprzedawane będą.

Dominik Raczynski Komornik Sądowy.

Niejak Pan Gieraszyński, zostający dawniey w domu JW. Kaspra Walewskiego w Cirkule Krakowskim, do iedney ważney sprawy, w Warszawie agituącej się, jest potrzebny na świadectwo — żądająca strony uprasza tegoż Jmc Pana Gieraszyńskiego, aby racyf przewieźć do Warszawy, o swoim przybyciu w pałacu dawniey zwanym Bielińskich u JW. Łubieńskiego Ministra sprawiedliwości Xięstwa Warszawskiego, zameldować się, a expens podróżną do Warszawy nietylko ze iemu zwrocona zostanie, ale procz tego za czas, sownie od strony nadgrodzony będzie.

Przez Magist. Król. Miasta Chełma, niniejszym do powszechney podaie wiadomości, iż na instancya S tneiera Insuländer, kuratora maffy Maryapki Inkielowej, na satysfakcyą wierzycieli, dom drewniany sub Nro konskryp: 38 w rynku miasta Chełma sytuowany, ze wszelkim zabudowaniem, stajniami, izbami tylnemi, lochem i placem, na którym tenże dom stoi, sądowule 4000 zł pol otaxowany, na dniu 15 Lutego r. b. o godzinie 9 rano w Ratuszu tuteyszym, przez publiczną Licytasyą, pod następującemi warunkami więcey dajacemu sprzedabędzie: 1) Præsum fisci tego domu jest 4000 zł. pol. 2) Każdy chęć kupna mający, ma się

w 10t. część Pradium fisci opatrzyć i te jako Vadium przed licytacją słożyć. 3) Najwięcej dający obowiązany będzie summe zalicytowaną w 14 dniach po licytacji do depozytu sądowego słożyć, inaczey Vadium utraciłby, i nowa licytacja na jego koszt i szkodę wypisana zostaby. 4) Wszelkie podatki Monarchiczne, i ciężary mieyskie przyszły nabywca od czasu odebrania dekretu na dziedzictwo znieść będzie powinien. — Wszyscy więc chcą kupna miący wzywają się, ażeby w wspomnionym terminie tu znaydowali się. — Wierzyciele zaś hypotekalni, nie czekając osobnego przypozwania, mają się z pretensjami swemi przy alicie licytacji insynuować, inaczey po upłynionym tym terminie żaden wzgląd na nich miany nie będzie.

Rogowski Burmistrz.
 Jędrzejowski Assessor.
 Prymitz Assessor.

Z Rady Magistratu Król. Miasta Chelma dnia 7 Januarii 1807.

Skowronski.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey czynią wiadomo: że Xiędz Miłkołaj Zawiski Pleban w Sobotce dnia 26 Stycznia 1803 roku umarł, i że majątek jego pozostały w Sądach turejszych pertraktuje się. Gdy zaś sukcesorowie rzeczonego Xiędza Miłkołaja Zawiskiego z imienia, nazwiska i mieysca mieszkania nie są znani; przeto ciż sukcesorowie na żądanie Fiskus C. K. tym Edyktem wzywają się: żeby się do dziedzictwa tego w przeciągu trzech lat zgłosili, inaczey bowiem dziedzictwo to wynoszące kwotę 9083 zł. pol. Fiskusowi K. ol. przyznane będzie. W Krakowie d. 25 Stycznia 1808.

Józef de Nikorowicz.

Vlach,
 Sterneck.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Gal. Za. hod
 Jędrzejowicz.

Wystawiona dla dobra miasta Koszyce Cegielnia, i szopa, dla zaczynać się mającey na wiosnę fabryki i dla spawadzenia potrzebnego na opał drzewa, na czas do ostatniego 8bra r. b. a w przypadku gdyby sobie kto dla krótkości czasu dłużej życzył do ostatniego 8bra 1809 najwięcey ofiarującemu w arendę wypuszczona będzie; licytacja ta odbywać się będzie dnia 24 Lutego r. b. w Koszycach z rana o godzinie 9 ey. Licytanci więc 10 proc. vadium i kucją czteroczney dzierżawney kwocie odpowiadającą opatrzeni na wspomnionym dniu w Koszycach znaydować się mają. — Cena fiskalna wynosi rocznie 100 ryń. dalszedzierżawy kondycye przy licytacji ogłoszone będą. W Krakowie d. 1go Lutego 1808.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią: że Michał Bogusławski dnia 11 Kwietnia 1805 roku umarł. Gdy zaś między innymi tegoż zmarłego sukcesorami także dway bracia jego PP. Antoni i Jan Bogusławscy, jako z mieysca mieszkania nieznanomi w akcie obsygnacji są wskazani; onym przeto tym Edyktem zaleca się: ażeby się w celu osiągnięcia dziedzictwa po przerzeczonym zmarłym pozostałego w terminie prawem przepisany zgłosili, i albo sami przez się albo przez ustanowionego im tutay zastępcę Pana Adwokata Bełdowskiego oto, czego prawo wymaga, prosili; gdyż inaczey stosownie do §. 624 ust. wy cywilney części IIgiej porcyce ich dziedziczne tak długo w zarządzeniu sądu zostawać będą, aż oni za zmarłych będą mogli być ogłoszonymi. W Krakowie d. 12 Stycznia 1808.

Józef de Nikorowicz.

Vlach,
 Sterneck.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniey.

Elsner.

Dnia 16 i następnych dni Lutego 1808 roku o godzinie 10 z rana i po przedniu o 3ciey godzinie na ulicy Floryańskiej w Kamienicy pod Nrem 548 przez publiczną licytacją sprzedawane będą z rozkazu Wysokiego Sądu Szlacheckiego Krakowskiego następujące rzeczy:

- 1) Xiążki, i inne pozostałe jeszcze sprzęty po niegdyś W. Urszuli Szuyskiej.
- 2) Suknie i bielizna po niegdyś JW. Franciszku Hrabu Zelańskim pozostałe.
- 3) Srebra do masy Michała Władcy należąca. Zyczący sobie co nabydź raczą się w zwyż wyrażonym miejscu z gotowemi pieniędzmi zażydować.

Raczyński Komornik Sądowy Krakowski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym do powszechności podaje wiadomości, iż bndowla domu drewnianego na gruncie miejskim wystawionego w sekcyi II. pod Nrem 280 stojąca po niegdy Gertrudzie Nagaszewskiej pozostała, a zł. ryń. 1730 włączywszy w to ciężary gruntowe sądownie na dniu 1 Lutego b. r. oszacowaną, w dniu 25 Lutego 1808 o godzinie 3 po południu tu w ratuszu przez publiczną licytacją za następującemi warunkami sprzedana została. Iż:

- 1) Każdy licytant całą część summy szacunkowej przez licytacją złoży.
- 2) Resztującą zaś z licytacji wynikłą summę przyszły nabywca w 14 dniach do depozytu sądowego złożyć będzie obowiązany, inaczej, nowa na tego koszt i niebezpieczeństwo wypisana będzie licytacja.
- 3) Podobnie przyszły nabywca corocznie do kassy miejskiej zł. ryń. 14 kr. 50 jako czynsz z gruntu tego opłacać jest obowiązany. Wszyscy zatem chcą kupna mający na wzwyż oznaczonym terminie i miejscu zażydować się mają. Wierzyciele zaś zapisowi niniejszymi tym końcem napominają się, ażeby nie oczekując osobaych przypozwań pretensye swoje do protokółu licytacji oznaymili, gdyż inaczej na niezgłaszających się, przy podziale summy z licytacji wynikającej żaden wzgląd mianym nie będzie.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Kawski.

*Z Rady Magistratu Ces. Krak. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 18. Grudnia 1807.*

Kowalski.

W kraju Roslyyskim, gubernii Podolskiej, powiecie Sotyczowskiem, mieście Międzyborzu dziedzicznym JO. Xcia Adama Czartoryskiego, Feldmarszałka w woysku Cesarza Austryackiego zmarł na dniu 26 nowego, a 14 starego kalendarza miesiąca 7065 1807. JPan Bonawentura Dobrzański Kanceler, lat około 42ch lub 43 miedzi mołogę. — Ciężko będąc słaby i zgnany swoy bliski przezwalał, opowiadał przytomnym przyjacielom, że był rodem z Wielkiej Polski z pod Piotrkowa, w której okolicy we wsi Zaleszach, czy Zaleszach przemieszkiwać mieli jego rodzice Michał i Anna z Lesniewiczow Dobrzańscy; miał siostr dwie, czyli też trzy, z których starsza na imie Maryanna miała bydź JPanną Dobrowolskiemu zaślubiona. Co się zaś stało z innymi nie wiedział oddalwszy się w bardzo młodym wieku z domu rodzicow. Należy mniemać, że w młodym wieku miał podlegać Angielskiej chorobie, gdyż był utamny i kulat przy krzywości nóg. W 15 lub 18ym roku wieku przybywszy do Lwowa dla wspomnianych defektow udał się do Siostr Misiejskich szpitalu, lecząc się tam przez lat kilka i nabrał chęć uczenia się Cerulictwa, po ukończonych naukach i egzaminach przeniosł się do Międzyborza, gdzie z razu służył w skarbie, później się oddał za służby, ale do śmierci w mieście wspomnianym przemieszkiwał. — Patenta jego Chirurgiczne są wydane we Lwowie na imie Bonawentury Dobrzańskiego, którym imieniem on przez lat kilka we Lwowie i później w Międzyborzu podpisywał się, później zaś zaczął na podpisach używać imienia Jozefa, i tak na testamentie i wywodzie szlacheckim podpisał się. — Wspomnione pisma znajują się w rękach W. Podkomorzycy Obreńskiego Eksekutora testamentu we wsi Łysanowach, blisko Międzyborza mieszkańczego. — Zawiadują się zatem sukcesorowie wspomnianego JPana Bonawentury Dobrzańskiego, aby opatrzywszy się dowodami legalnem prawa ich do wspomnionej sukcesylii wiaśniącemi utali się do W. Eksekutora testamentu po odebranie znaczney w kapitałach pozostałości. Inaczej gdyby zgłoszili się wniebali do lat dziesięciu substancyą tą znaczną z woli zmarłego inaczej się rozstrządzi, i sami sobie sukcesorowie utratę oney przypisać będą musieli. — Opisano się z umyślną wszętko obzerzniey, aby utarwić legitymowanie prawym sukcesorom.

Datu. w Międzyborzu dnia 1 Decembra 1807 r. ku.

(Trzy dzisiejszey gazecie nayducie się 2gi Dodatek.)